

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Marjtin list i Kalendar Srca Jezusovoga. Cena pri skupnem naslovu na dom 25 D., na posameznih naslov 30 D., če se cela naročnina naprej plača do 31. marca. Če se pa plača po 31. marcu, je pri skupnem naslovu cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vse vključno 4 dolare. Naroči se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

Glasilo Slovenske kraljevine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 per; 14 strani dobi 20%, 12 strani 25%; i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din. više od vsake reči pol D., Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanec 2.50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vse ogilase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Kelko letos menje dače plačamo.

Kak je to že znano, demokratije i radičovci sigdar trobijo, da Slovenija zdaj plača več dače, kak je prle plačala. Pred kratkim so cilo pisali, da je Slovenija letos plačala 32 milijonov več dače kak ova leta. De so to lumero zeli, nam je nej znano. Da pa ljudje nedu v zmoti, so se naši poslanci obrnoli na merodajno mesto za informacije, de se njim je odgovorilo:

Leta 1926. je plačala Slovenija vsej neposredni davkov okoli 222 milijonov Din., leta 1927. pa okoli 228 milijonov, teda 6 milijonov več. Tej 6 milijonov pa je nej od lanskoga leta, nego so to zaostanki od prvejši letos, da so žerjavovci nači nej mogli sterjati dače, da so rubili. Za časa žerjavovsko-radičovske vlade so bili davki tak visiki, da je finančni delegat dr. Šavnik zračunao nad 76 milijonov dačni zaostankov i to, či ravno je Slovenija že plačala ešče ednok več davkov, kak je bilo predpisano v državnem proračuni.

Čiravno Slovenija ne je plačala dote tej 76 milijonov, je bila dónok v gospodarskom pogledi čisto vničena. Naši poslanci so komaj na to ešče dosegnoli letošnji finančni zakon (paragraf 92), da se morejo: 1.) preglednoti dačna bremena tisti let, štera so bila najzmctnejša za našega kmeta, da se krivica popravi. Dosegnoli so, da se zaostanki pomali lejko poberejo i na rate. S temi ratami smo pomali dojšli redno dačo tak, da je zdaj dača, či tudi ešče izda zadošta velka, vseedno nej takša, kak v časaj demokratske-radičovske vlade. Či se zdaj pitamo, kak

ludje morejo plačati te zaostane dače, moremo potrditi, da zato ar je drugi davkov dosta menje, i to po prizadevanji naši poslancov. Poglednimo pa ta, gde je v uradaj vse to popisano, i to najprej dohodnino, to je dača, s šterov so demokrati najbolje obteživali našega kmeta.

Leta 1925. je bilo v Sloveniji predpisano skoro 56 milijonov dohodnina, leta 1927. 31 milijonov 598 jezero 617 Din., leta 1928 pa samo okoli 20 milijonov.

Teda se je pri dohodnini zmenšala dača za okoli 32 milijon Din. i zdaj še poslovni davke. Leta 1925. je bilo plačano 47 milijonov, leta 1927. pa samo šče 33 milijonov. Teda pa 14 milijonov menje.

Či pa vzememo ešče to, za kelko so se po novom finančnom zakoni znižale vnoge takse, kak se je značala carina za moder galic i kinetijske mašine i orodje, te dobimo pa vnoge milijone, štere so poslanci SLS prišparali Sloveniji. Z novim davčnim zakonom, šteri de se začno z novim letom, pa do davčna bremena pa ešče dosta olejšana i to na prizadevanje poslancov SLS. Po vsej tej računaj se zdaj vidi da Slovenija plača letos 52 milijona menje dače kak ova leta. Demokrati i radičovci lejko ešče nadale krčijo, da nam Korošecova vlada samo dačo nametuje.

Vpisavanje na sobočkoj gimnaziji.

Na sobočkoj gimnaziji je notri pisanje za prvi razred 1. i 2. septembra za vse druge razrede pa

3. sept. Za prvi razred trbej prnesti sebov krstni list i zadnje šolsko spričevalo. Sprejemni izpitov nega. Pri notri vpisani mor sakši plačati 5 Din. za kolek i 20 Din za zdravstveni fond. S toga zdravstvenoga fonda de se skrbelo. da do meli dijaki svojeja zdravnika i dobijo k šenki vpravstvo. Zdravnik de nadale skrb, da se odpravi v šoli i okoli šole vse, ka je zdravji škodljivo. Ne plačajo pa tej 20 Din srmaški dijaki, šteri stariši plačajo menje kak 20 Din letne dače, ali samo či se skážejo z ubožnim spričevalom. Tiskovina za ubožna spričevala se dobi v Slovenskoj knjigarni v M. Soboti. Tiskovino more spuniti domače županstvo, Davčni urad pa je potrdi. Zato opozarjamo stariše, šteri ščejo biti oproščeni tej 20 Din da si pravočasno preskrbijo ubožno spričevalo. To se dobi kšenki za sirmaške dijake. — Kak smo že pisali, se odprejo letos vsi razredi, ali trije višiši razredi samo kak privatno, ar urzava dozday ovači ne je dovolila. Da do se pa te razredi mogli zdržavati se je sklenolo, da plačajo dijaki tej razredov šolnino i to 100 Din mesečno. Bole sirmaški plačajo samo 50 Din, šteri pa niti toga ne zmorejjo, do oproščeni i de moglo Dijaško podporno društvo plačati za njega. Dugo smo čakali i se vupali, da oblast sprime te razrede za svoje i je poddržavi ešče zdaj vupamo, čiravno se je dozday nikaj ne napravilo v tom pogledi. Zdj čakamo tudi državno podporo, i kak hitro to dobimo, nede več trbelo plačuvati šolnina. Vupamo se pa, da podporo zagvušno dobimo i da državna uprava že dosta zrokov ma, da nam jo da, ar smo že telkokrat povedali, da

Prekmurje nemre i nesmi gledati z tistim okom kak druge pokrajine v našoj državi. Naj teda prizadeti stariše ne skrbijo preveč ka do zdaj mogli plačati šolnino. Stem napravijo dobro sami sebi i svojoj deci. Mi smo napravili vse, kelko je bilo mogoče, da sobočka gimnazija ostane cela, ar znamo kakšega pomena je za nas gimnazija. Dva višišiva razreda smo odprli lani privatno, štero je koštalo okoli 60 jezero Din. letos pa de nikelko več, zato ka do se letos pa trije razredi mogli privatno držati, ali vupamo se da nej dugo. Državna uprava gvušno prle ali sledi spregledne i nam skoči na pomoč. Napravte tudi vi svoje i dajte svoje dijake v Soboto, da pokažemo, da nam je nej malo na tom, či de v Soboti popuna gimnazija ali ne. Či več lübezni i trüda pokažemo za našo gimnazijo, prle dosegnemo svoj cil, šteroga moremo dosegnoti.

Dr. Korošec v maribori.

29. avgusta ob 10 vöri se pripelao z motorom iz Lublane ministerski predsednik dr. Korošec v spremstvu predsednika ljubljanskoga oblastnoga odbora dr. Marka Natlačena i belgrajskoga plebanoša dr. Wagnera. Ob 11 vöri je sprijao na velkom županstvu zastopnike veči oblasti i to predsednika mariborskoga oblastnoga odbora dr. Josipa Leskovara, mestnoga župana dr. Juvana, okrajnoga glavara dr. Ipavca i dr. Poljanca. Po poudnevi je napravio izlet v mariborsko okolicu, nato pa se je odpelao nazaj v Ljubljano.

Najbogatejši človek Jugoslavije.

Te dneve je v Belgradi eden žandarski kaplar herbao po svojem vüjci v Ameriki skoro poldrugo milijardo dinarov i s tem postao najbogatejši človek v celoj Jugoslaviji.

Te srečen človek je sin edne siromaške dovice iz Like. Lika je na zahodnom deli Hrvatskoga i je eden najbolje püsti pa sirmaški krajov v celoj našoj državi. Njegov vüjec so zavolo siromaštva pri domačoj hiži pred nekik tresetimi leti odišli v Ameriko. Nekaj časa so ešče pisali svojoj sestri, materi toga srečnoga žandara, potom pa so bila pisma vsikdar bole redka i nazadnje so zavsema prestanola. Nihče je ne več pri hiži znao, ali so vüjec živi i kde se

nahajajo. Niti senjalo se je ne nikomi, da so vüjec postanoli amerikanski moljonar, lastnik velki fabrik.

Med tem pa, ka so vüjec postanoli tak jako bogati v Ameriki je kraljuvalo doma v sestrinoj hiži največke siromaštvo. Komaj je starejši sin nekelko poraseo, je že morao iti na bojišče v svetovnoj bojni, kde je naskori nej bilo čüti od njega nikšega glasa. Spadno je. Sirota vdovica je mela samo edino vüpanje poleg Boga, to je bio njeni drugi sin. Pa tudi te je morao naskori na bojišče i mati je ostanola doma nesrečna i osamlena.

Med tem je gospodarstvo doma vsikdar bole na nijoj šlo, tak da je morao drugi sin, kda je prišeo iz bojne, iti s trebühom za krühom. Delao je nekaj časa v Belgradi pri zi-

daraj, nato pa je stopo k žandarom, da bi od svojeja zaslüža zmogeo kaj materi tudi pomagati. Slüžbo je vřo pri temnici v Belgradi i je za vernost v slüžbi naskori postao žandarski kaplar. Tü ga je doletela velka herbija.

Eden den njemi samo prinesejo s pošte velko pismo od njegove domače občine. Kda je prečteo, je postao jako tihi i je skoro z nikim več ne gučao. Njegovi kolegi so opazili spremembo na njem, a ne so znali za njeni zrok, dokeč se je ne svojem predstojniki javo pri raportu. Kapitani je pokazao pismo od svoje domače občine, v štero je niti sam ne šteo verrat i v šterom je stalo, da naj pride domo pa odnese testament svojeja vüjeca, ki njemi je v njem zročo milijardo štiristo milijon dinarov. S tem je postao žandarski kaplar naj-

bogatejši človek cele Jugoslavije.

Vsi, ki so zato znali so čestitali njemi, pa on se je ne počüto srečnoga i mirnoga. Ar je prišla ta novina nedovedoč, ga je tak zaskrbelo, da je tri noči ne mogeo spati. Ne je šteo verrat svojim očem, štere so njemi v pismi čtele takšo srečo i je hodo od ednoga k drugomi njemi kazao pismo i spitavao, či je resan telko v pismi zapisano. Bojali so se, ka se njemi zmeša. Le potom se je že nekelko pomiro i prišeo k sebi.

Posledica te sreče je, da so se vsi bugatašje v Jugoslaviji začeli zanimati za toga kaplara i zdaj špehajo, kama vloži svoje penoze na interese, šteroga njemi princze tak velka šuma na leto več kak sto milijonov. Najbole so se pa začele za njega zanimati milijonarke, štere majo hčeri za ženitev.

